

Hvad handler alt hysteriet om?

Lyndon LaRouche: Obama prøver bare at undgå fængsel!

Leder fra LaRouchePAC, 15. december, 2016 – Mangeårig medarbejder Harley Schlanger sendte her til morgen følgende rapport:

»Jeg briefede Lyn [Lyndon LaRouche] her til morgen og gennemgik optrapningen af hele anti-Putin-hysteriet. Efter fem minutter eller så, hvor jeg rapporterede om de utroligt absurde historier på NBC (*'høj grad af overbevisning om Putins direkte involvering' i hacking*); New York Times' (*'Hvordan Moskva sigtede et perfekt våben mod de amerikanske valg'*, og lederartikel, *'Aleppos ødelæggere: Assad, Putin, Iran'*), og andre, samt kravet om enten, at Valgforsamlingen (Electoral College) afviser Trump, eller et nyt valg, sagde Lyndon LaRouche,

'Dette er tåbeligt sludder, det er et bedrag'.

»Jeg sagde, jeg ved, det er bedrag, men, mener du ikke, at dette tilsigter enten at fjerne Trump, eller begrænse ham? (LaRouche):

'Nej, det vil aldrig virke. Dette er alt sammen fantasi, det er vrøvl. Det kommer fra den politisk døde Obama. Han er færdig, han burde anklages for sine forbrydelser. Dette er et forsøg på at holde ham fri af fængsel.'

Jeg (Schlanger) sagde til ham, at Roger Stone har kaldt dette for et 'blødt kup' og mindede om Watergate. LaRouche sagde,

'Nej, det her er helt anderledes, der foregår noget andet',

hvor han igen henviste til det nye paradigme. Han understregede, efter en briefing om [Janet] Yellens (direktør for Federal Reserve) kommentarer efter gårsdagens møde i Federal Reserve,

'Det er uden betydning; det er alt sammen fantasi. De kan intet gøre.'

Det, der karakteriserer det her, er, at Putin er en

'selvstændig person, der ved, hvad han gør. Det kan ikke stoppes.'

Systemet er færdigt, og det, vi hører, er

'folk, der er skyldige og har et reb om halsen og håber på, at rebet ikke trækker dem ned'.

Han sagde, at vi blot behøver at gennemgå Obamas forbrydelser: han slår amerikanere ihjel med Obamacare (Obamas 'sundhedsreform': Loven om Beskyttelse af Patienter og en Økonomisk Overkommelig Sygesikring) og sin økonomiske politik, og med sine tirsdags-dræbermøder, burde han sættes i fængsel; han har gentaget begået forbrydelser. Fortæl blot dette til folk – der er ingen substans i det, som efterretningssamfundet, medier osv., siger,

'det er alt sammen sludder'. 'Vi må holde fast ved det, vi laver. Dette er alt sammen hysteri, men intet vil komme ud af det; det vil ikke få nogen effekt'«.

Her sluttede Schlangers rapport.

Hvad dette betyder, er ganske enkelt: Hvem vil yde det amerikanske folk et lederskab for gennemførelse af [LaRouches Fire Love](#), og for at bringe USA med ind i Verdenslandbroen? Bortset fra os, er der ingen. Ingen!

[RT interviewer EIR om USA's angreb mod den syriske hær](#)

19. september 2016 – RT interviewede lederen af EIR's Washingtonkontor, Bill Jones, i en liveudsendelse den 17. sept. om poststyret samme dag i FN's Sikkerhedsråd. Obamas FN-ambassadør, Samantha Power, nægtede at diskutere

hændelsen tidligere på dagen, hvor et amerikansk luftangreb havde dræbt flere end 60 soldater fra den syriske hær og herved skabt en situation, hvor ISIL rykkede betydeligt frem. Den russiske FN-ambassadør Vitaly Churkin indkaldte til et møde i FN's Sikkerhedsråd sent om aftenen for at diskutere spørgsmålet, eftersom det kunne ødelægge den aftale, der var indgået med USA om samarbejde for at opnå en våbenhvile. Power, der så ud som en pirrelig teenager, rasede over russernes forsøg på at sammenkalde til et sent aftenmøde i UNSC over luftangrebene, efter alle deres »overtrædelser«.

»Power er i færd med totalt at underminere det, som Kerry havde opnået med Lavrov, og hun burde omgående fyres«, sagde Jones. Forespurgt, om luftangrebene var overlagte eller hændelige uheld, svarede han, »Hvis det blev udført med det Hvide Hus' velsignelse, så ville det være grund til at stille præsidenten for en rigsret. ISIL er, når alt kommer til alt, en erklæret fjende af USA, og vi er netop blevet mindet om det, der skete den 11. september 2001. I dette tilfælde har præsidenten hjulpet og tilskyndet fjenden. Det er begrundelse for en rigsretssag.«

Hvad enten dette ikke skulle være tilfældet, og sagen derimod handlede om en fejltagelse, fortsatte Jones, »så er en undskyldning ikke nok. Nogen må stå til ansvar. Hoveder må rulle. Og ét af disse hoveder bør være forsvarsminister Ash Carters, der har gjort alt, hvad han kunne, for at underminere samarbejde med Rusland imod denne fælles fjende.«

Foto: Præsident Obamas FN-ambassadør, Samantha Power.

RADIO SCHILLER den 10. august: Vi må styrke modstanden mod atomkrig

Med formand Tom Gillesberg

[Klik her.](#)

Fra LaRouche-bevægelsen 30. dec.

2014:

Udvikling er det nye navn for fred

– Wall Street er navnet for krig

Mens nationerne allierede i BRIKS, under anførsel af Kina, fortsætter med at gå frem med økonomisk udvikling og menneskelig kreativitet, hænger faren for verdenskrig over denne planet, fordi det er City of Londons og Wall Streets politik at konfrontere og ødelægge Rusland og Kina som økonomiske magter.

I et nyt [interview med FIR](#), insisterer cheftalsmand for den kommission, der bygger den nye, inter-oceaniske kanal igennem Nicaragua – et stort infrastrukturprojekt, der er blevet muligt gennem fremvæksten af BRIKS – på, at USA og Europa må droppe denne »konfrontationspolitik«, som »vil give bagslag«, og gå med i BRIKS-initiativet, »en realitet, der er på vej frem.« Den anden, ekstraordinære, nye kanal igennem Suez er ligeledes i færd med at transformere den fysiske handels produktivitet til fordel for produktion på planeten, og denne kanal er ligeledes en del af den nye »Maritime Silkevej«, som Kina er i færd med at udvikle til gavn for et stort antal nationer. Egyptens og Kinas præsidenter har netop haft fire dage med historiske møder, hvor de udformede dette.

Det er, hvad USA må komme på linje med, for at spille en rolle i udformningen af menneskehedens økonomiske fremtid.

Men årsagerne til, at USA og Obama IKKE gør det, er blevet udstillet åbenlyst – og må ændres. Wall Street og London har, i deres »saudiske oliesanktionseskapade«, der har til formål at ødelægge Ruslands økonomi, udløst de finansielle furier over sig selv samtidig med, at de har bekræftet den russiske præsident Putins faste beslutning om at forberede Rusland til at forsvare sig i krig. Idet de søger Ruslands og Kinas ødelæggelse som økonomiske udviklingsmagter, er Wall Street i færd med at sprænge sig selv i luften.

Vi står nu over for finansielt kaos fra et Wall Street, der har udestående derivater til en 'værdi' af 10-20 billioner dollar i den kollapsende gæld i oliesektoren. Og som flere og flere eksperter indser, så gennemtvang Wall Street og Obama den 16. dec. den pludselige ophævelse af en vigtig bestemmelse vedr. derivater, netop pga. af dette overhængende kaos – for at sikre en bestemmelse om, at den amerikanske regering vil blive nødt til redde Wall Street gennem en

bailout (statslig bankredning, *-red.*)

Vi citerer *EIR*-magasinets stiftende redaktør, Lyndon LaRouches udtalelse om denne skandale i dag:

»Denne seneste vedtagelse i Kongressen er totalt svindelagtig; den blev købt og betalt af Wall Street. Denne 'aftale', som Kongressen vedtog, og som de påstod, blev lov, var en lovovertrædelse – svindel begået gennem finansiell korrupsion. Denne Kongreslov var et bedrageri imod lov i princippet og må ændres. Og hvis vi må stille nogle af dem, hvis forudgående valg også var betalt for af Wall Street, for en rigsret, så bør vi gøre det.«

Hele det såkaldte »fracking-boom«, sagde LaRouche, er et bedrageri mod økonomisk produktivitet og er ved at trække den amerikanske økonomi ned.

LaRouche og *EIR* har insisteret på, at Glass/Steagall-loven må genindføres sådan, som præsident Franklin Roosevelt oprindeligt havde tænkt det, for at knuse Wall Streets magt – og, i denne krisesituation, afværge den fare for verdenskrig, som Wall Streets finansielle krig truer med at udløse. Der er nogle, der siger, at den opstand, der brød ud mod Wall Streets korrumpning af Kongressen, har skabt et »Glass/Steagall-momentum«. Men USA har brug for mere: skabelsen af et nationalt kreditsystem; anvendelsen af denne kredit til projekter, der øger produktiviteten; den snarlige udvikling af termonukleare fusionsteknologier. USA har brug for [LaRouches »Fire Love«](#).

LaRouche-bevægelsen vil i sin briefing i morgen offentliggøre en erklæring, der begrunder og retfærdiggør retsforfølgelsen af tidligere vicepræsident Dick Cheney og hans medsammensvorne for at udøve illegal tortur under falsk dække af amerikansk lovgivning, samt retsforfølgelsen af Barack Obama for at bruge sin embedsperiode til at mørklægge denne tortur.

[USA: Lyndon LaRouche: Hillary Clintons Benghazi-afsløringer betyder,](#)

Obama omgående må stilles for en rigsret

24. juni 2014 (LPAC) – Lyndon LaRouche krævede i dag, at Repræsentanternes Hus omgående indleder en rigsretsprocedure imod præsident Barack Obama, baseret på Hillary Clintons førstehåndsberetning af præsidentens løgnagtige mørklægning af terrorangrebet i Benghazi i Libyen den 11. september 2012, hvor den amerikanske ambassadør Christopher Stevens og tre andre amerikanske regeringsekskusive blev myrdet i koldt blod af den al-Qaeda-tilknyttede Ansar al-Sharia terrororganisation.

... "Obama løj for at mørklægge mordene på fire amerikanske regeringsekskusive, og dette gør ham til en de facto medskyldig i disse mord", erklærede LaRouche.

"Præsidenten løj. Han er ikke skikket til at være præsident, og han må omgående stilles for en rigsret."

24. juni 2014 (LPAC) – Lyndon LaRouche krævede i dag, at Repræsentanternes Hus omgående indleder en rigsretsprocedure imod præsident Barack Obama, baseret på Hillary Clintons førstehåndsberetning af præsidentens løgnagtige mørklægning af terrorangrebet i Benghazi i Libyen den 11. september 2012, hvor den amerikanske ambassadør Christopher Stevens og tre andre amerikanske regeringsekskusive blev myrdet i koldt blod af den al-Qaeda-tilknyttede Ansar al-Sharia-terrororganisation.

Hillary Clintons afsløringer findes i den netop udgivne bog, *Blood Feud*, af Edward Klein (Regnary Publishing, Washington, D.C., 2014). Ifølge Kleins beretning, som er overleveret af en nærtstående medarbejder og advokat til Hillary Clinton, så modtog hun, kl. 22 om aftenen den 11. september 2012, efter at hun havde modtaget detaljerede rapporter om terrorangrebet i Benghazi og vidste, at det al-Qaeda-tilknyttede Ansar al-Sharia havde indledt et overlagt, tungt bevæbnet angreb, en personlig opringning fra præsident Obama, som beordrede hende til at udstede en falsk erklæring, der hævder, at angrebet var en spontan demonstration som protest mod en video, der krænkede profeten Muhammed.

Efter at hun over for præsidenten protesterede over, at der fandtes klare efterretninger, der sagde, at angrebet var et al-Qaeda gengældelsesangreb på årsdagen for de oprindelige 11. september-angreb, insisterede Obama og forlangte, at udenrigsminister Clinton omgående udstedte Obamas falske erklæring til det amerikanske folk og verden.

Både Hillary Clinton og tidl. præsident Bill Clinton konkluderede, at præsident Obama, som frygtede, at hans genvalg ville være i fare, hvis sandheden om Benghazi-angrebet kom frem, beordrede, at den falske historie skulle udstedes. Kl. 22.30 udstedte udenrigsminister Clinton, på præsident Obamas ordre, den falske beretning.

LPAC har fra to særdeles kvalificerede kilder, inklusive en, der har førstehåndskendskab til begivenhederne den 11. september 2012, fået bekræftet, at Kleins beretning om telefonsamtalen mellem præsidenten og udenrigsminister Clinton er korrekt.

Baseret på denne solide bekræftelse af Clintons beretning, har Lyndon LaRouche i dag krævet, at præsident Obama omgående stilles for en rigsret for at have løjet over for det amerikanske folk og mørklagt en af de hæsligste forbrydelser imod amerikanske regeringsembudsmand, siden de oprindelige angreb 11. september [2001].

"Obama løj for at mørklægge mordene på fire amerikanske regeringsembudsmand, og dette gør ham til en de facto medskyldig i disse mord", erklærede LaRouche.

"Præsidenten løj. Han er ikke skikket til at være præsident, og han må omgående stilles for en rigsret."

Hillary Clintons afsløringer anbringer præsident Obama personligt midt i løgnene og mørklægningen. Der er ikke længere nogen tvivl om præsidentens medskyldighed i mørklægningen.

"Hillary Clinton har bekræftet, at præsidenten løj. Præsidenten kan ikke længere benægte sin egen personlige rolle i at lyve over for den amerikanske befolkning", erklærede LaRouche.

"Nu må Kongressen handle. Det særlige Benghazi-udvalg i Repræsentanternes Hus har intet andet valg end omgående at indlede en rigsretssag imod præsident Obama. Tiden er ikke til partisk opportuniste. Med mindre præsident Obama omgående underkastes reglerne for en rigsretssag, vil selve fundamentet for vor Forfatningsmæssige Republik blive splintret. Præsident Obama har ikke længere nogen skjulesteder at gemme sig. Alle amerikanske patrioter må stå frem og stille Kongressen til ansvar for, omgående at stille præsidenten for en rigsret."

[Lyndon LaRouche: »Kablet er skåret](#)

over«

Det britiske Imperies Bail-in driver verden frem mod termonuklear Tredje Verdenskrig

April 2014 – »Præsidenten for De forenede Stater leger nu med en termonuklear krig, som vil involvere USA og andre imod Rusland og Kina«, lød Lyndon LaRouches anklage den 4. april. »Og derfor må præsidenten for De forenede Stater af denne grund stilles for en rigsret.«

Obama er intet andet end en marionet for den britiske Dronning og det finansimperium, hun repræsenterer, og som er fast besluttet på at tvinge de større magter i Eurasien til at underkaste sig – som Europa har gjort – en udplyndring, som fører til udslettelse, eller også stå over for en termonuklear konfrontation af den slags, som de nu forsøger at iscenesætte omkring krisen i Ukraine, som de oprindeligt skabte.

Drivkraften bag dette krigsfremstød er, som LaRouche gentagne gange har forklaret, hele det transatlantiske finanssystems sammenbrud, som er fremskyndet af beslutningen om at skifte over til fremgangsmåden med »bail in« for global bankreorganisering.

LaRouche har sammenlignet denne aktuelle »bail-in«-iscenesættelse med en elevators frie fald fra en skyskrabers 70. etage. »Kablet er allerede skåret over«, erklærede LaRouche.

Under en diskussion den 5. april forklarede LaRouche: »Man kan bruge en meget simpel tommelfingerregel: Tag den inflation, der er fremkommet, dvs. væksten af Wall Streets spekulation, siden Bill Clinton forlod præsidentembedet. Tag samtlige regnskaber i USA, siden Bill Clinton forlod embedet som præsident. Alt det, der er forøget mht. Wall Street, er falsk.

Når bail-in derfor begynder – og husk, der fandtes aldrig nogen virkelig nettovækst i USA's fysiske økonomi, faktisk siden Bill Clinton, men selv tidligere. Den nedadgående kurve i USA, mht. arbejdskraftens produktive evne, begyndte grundlæggende set med indledningen af krigen i Indokina. Det kollapsede på det tidspunkt. Siden da har USA ikke haft nogen faktisk nettovækst i den fysisk-økonomiske produktivitet.

Se nu på tallene dengang, og se på stigningen: Det er stigningen i den opadgående bail-out. Alle bail-outs udgår fra det niveau, faktisk. Når bail-in

kommer til, er det, man gør, faktisk, at man kolliderer hele den nominelle værdi, som er involveret i bail-out-systemet. Og det styrtdykker i en hyper-accelereret hastighed. Det er nøglen til at forstå dette spørgsmål. Når det først begynder, med bail-in-processen, som London forstår det, er sammenbruddets accelererende hastighed uundgåelig.

Så hvis briterne ikke kan gennemføre nummeret med en succesfuld krigsoperation, imod planeten, er det ude med dem ('screwed'). *Og det er, hvad spørgsmålet drejer sig om: Det er, hvad krigen drejer sig om.*

Se, hvis briterne kom ud af sammenbruddet – lasede og forslåede osv. – midt under en krig, så skylder de ikke noget! Det, der slår dem ihjel, er den gæld, de skylder! Den eneste måde, hvorpå de kan annullere den gæld, de skylder, nu, under bail-in-betingelserne, er *ved at gå i krig!* Og det er Det britiske Imperium, og ingen andre, som er i færd med at starte denne krig.«

Den pædagogiske, grafiske fremstilling af LaRouches »Typiske Kollapsfunktion« giver os det bedste redskab til at forstå den proces, der nu er i gang. Siden mordet på John F. Kennedy og lanceringen af Vietnamkrigen har vækstraten i USA's fysiske økonomi været negativ. I modsætning hertil er en hyperbolsk stigende vækst af de totale, finansielle aggregater (såsom derivater) blevet støttet af voksende monetære midler. Under denne fase i væksten af den spekulative finansboble måtte de monetære aggregaters vækstrate på et vist tidspunkt overstige de finansielle værdipapirers vækstrate, for blot at afholde denne værdipapirsboble fra at bryde – en politik, der undertiden kendes som »bail-out« eller »kvantitativ lempelse«.

Med skiftet over til Det britiske Imperiums forsøg på at indføre en »bail-in«-politik er en proces med ukontrollabel implosion af finansielle aggregater blevet udløst – ligesom en elevator i frit fald fra 70. etage i en bygning. Og Wall Street og City of London er så bankerotte og så desperate, at de er begyndt at markedsføre det, de selv kalder »bail-in-obligationer« – obligationer, som vil blive værdiløse, når bail-in indtræder. Det er ligesom at købe og sælge siddepladser til en elevator i frit fald – med en fornemmelse af på en eller anden måde at kunne hoppe af i sikkerhed ved tiende etage.

Hvilken størrelsesorden taler vi om med hensyn til den spekulative boble, der er ved at kollapse? I 1999, på det tidspunkt, hvor Glass-Steagall blev ophævet til fordel for Gramm-Leach-Bliley-Lewinsky-loven, stod de anslåede totale finansielle aggregater i hele verden i blot 275 milliarder dollars. I dag er denne boble vokset hyperbolsk til henved 1.7 billioner dollars – en seksdobling på 14 år! Som resultat af Det britiske Imperiums bail-in-politik kan man

forvente, at værdiløse finansielle værdipapirer til henvend 1,5 billioner dollars vil gå op i røg.

Det er den drivende kraft bag en termionuklear krig. Og det er derfor, Obama omgående må stilles for en rigsret, og Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov genindføres.

[Lad ikke krisen i Ukraine føre til 3. Verdenskrig!](#)

Den amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouche advarede i begyndelsen af februar om, at verden befandt sig i en nedtælling til atomkrig, der kunne udløses fra slutningen af februar og fremefter, hvis ikke det lykkedes at vriste USA ud af Storbritanniens geopolitiske klæber, og erstatte konfrontationspolitikken over for Rusland og Kina med en politik baseret på gensidig respekt og samarbejde. Et kursskifte, der bedst kunne effektueres, hvis præsident Barack Obama blev fjernet som præsident under trussel om en rigsretssag.

LaRouche begrundede sin advarsel med, at de mange bankhjælpepakker efter finanskrisen i 2008 ikke har reddet det transatlantiske finanssystem, som stadig er i dyb krise, og at den planlagte bail-in-proces – dvs. at man bruger bankkundernes penge til at redde bankerne – ikke vil redde systemet, men tværtimod medføre panik. Det vestlige finanssystem synger altså på sidste vers, og man har desperat brug for at undertvinge sig Rusland og resten af Eurasien, så man kan fjerne den eneste reelle udfordring til Storbritannien og USA, og plyndre det økonomiske potentiale, der er opbygget i Asien over de seneste årtier.

GDE Error: Error retrieving file - if necessary turn off error checking (404:Not Found)

[USA: En fanfare for Obamas omgående](#)

tilbagetræden

24. marts 2014 – Professor Michael Brenner fra Universitetet i Pittsburgh har offentliggjort et tilbundsående forslag om at stille præsident Barack Obama for en rigsret, som begynder med Obamas rolle i den løbende skandale omkring CIA's hacking ind i computerne hos Senatets Særlige Komite for Efterretningsaktiviteter. Brenner fortsætter med at nævne Obamas og Eric Holders (justitsministeren) åbenlyse krænkelse af loven ved at undtage Wall Street-bankierer fra kriminalretslig forfølgelse. Han slutter med, at Obama gør amerikanske borgere til mål for mord, uden nogen retslig proces.

Brenner begynder: »Præsidenten for De forende Stater har en overordnet forpligtelse: at opretholde Forfatningen og håndhæve landets love. Det er den ed, han aflægger på Indsættelsesdagen. Hvis han ikke til fulde overholder denne forpligtelse, bryder han kontrakten mellem sig selv og samfundet, fra hvilket han har sin myndighed, og på hvis vegne han handler. Konsekvensen er en trussel mod Republikkens velbestående. Barack Obama har krænket sin ed. Årsagerne til, at han har gjort det, er uvæsentlige for spørgsmålet om denne krænkelse og dette tillidsbrud – uanset, hvor bemærkelsesværdige de måtte være. Det kan skyldes en misfortolkning af embedsforpligtelserne; det kan skyldes en mangel på overbevisning om noget som helst under Himlen undtagen sin egen egenart; det kan skyldes en indgroet følelse af exceptionalisme, som overgår formelle regler; det kan skyldes ekstrem politisk hensyntagen over for de kræfter i landet, som viser ham ærefrygt. Det er sandsynligvis en kombination af alle disse årsager.«

Efter en fremlæggelse af en detaljeret gennemgang af sagen med CIA-direktør John Brennan, der hackede sig ind i Senatets Særlige komite for Efterretningsaktiviteter for at stjæle »Panettarapporten«, som beskriver CIA's krænkelse af loven med sit program for torturforhør, og præsidentens beskyttelse af Brennan og CIA, konkluderer Brenner med fede typer: »Med hensyn til alle tre spørgsmål handlede CIA under John Brennans ledelse ikke som en slyngelagtig organisation. Fjernelsen af 'Panettarapporten' og andre dokumenter fra Senatskomiteens computere, hacking af personalets filer og afsendelsen af en 'rapport over forbrydelser' til justitsministeriet skete med præsident Barack Obamas viden og godkendelse.«

Efter at beskrive de to andre forbrydelser, der berettiger til en rigsretssag, konkluderer Brenner, at Obama må tvinges til omgående at træde tilbage. Alt imens Kongressen har alle beviserne for at stille ham for en rigsret, så advarer

Brenner om, at niveauet af politiske intriger og partiskhed gør en rigsretssag initieret af Kongressen usandsynlig and uordentlig. Derfor må Obama tvinges til at træde tilbage omgående. Brenner nævner den nylige sag med Pave Benedict 16., som trådte tilbage som følge af Vatikanets manglende evne til at håndtere Kirkens pædofili-skandale, for at tillade en mere kvalificeret efterfølger at overtage Pavestolen, som model for at fremtvinge Obamas omgående tilbagetræden.

[USA: Kandidat fra LaRouche-bevægelsen Kesha Rogers' kampagne ryster Demokrater; gør banen klar for Obamas Impeachment](#)

27. feb. 2014 – Der er adskillige indikationer på, at LaRouche-bevægelsens demokratiske kandidat, Kesha Rogers, ryster Det demokratiske Parti i Texas, og utvivlsomt også Det hvide Hus, ved at demonstrere, at der er udbredt opbakning til en impeachment (rigsretssag) af/mod Barack Obama.

Rogers, som to gange har vundet de demokratiske primærvalg til den amerikanske Kongres i 22. distrikt i Texas, er velkendt for sin fastholdelse af, at der ikke findes nogen løsning på den dybe krise, som truer liv (generelt, *-red.*) på vores planet, så længe præsident Obama beklæder embedet som præsident, og Wall Streets 'Too Big to Fail'-finansenheder ('TBTF' – kæmpe 'universalbanker', hvor traditionel, kommerciel bankvirksomhed med ind- og udlån, kredit til opbygning af den lokale, fysiske økonomi og erhvervslivet, lån til almindelige husstande osv. er blandet totalt sammen med spekulativ handel med 'værdipapirer', herunder derivater, swaps o.a. *-red.*) fortsat er ureguleret, og deres svindelnumre beskyttes af hans regering. Hendes støtte til impeachment og til en genindførelse af præsident Franklin Roosevelts Glass/Steagall-banklovgivning – som ville lukke TBTF-banker ned og sætte deres chefer og allierede forbrydere i fængsel – vinder voksende støtte blandt vælgerne i Texas iflg. en nyligt offentliggjort meningsmåling, såvel som flere private undersøgelser.

En førende demokratisk skikkelse fra Houston sagde, at »det ikke ville forbavse ham«, hvis Kesha blev nummer ét ved primærvalg den 4. marts, når man tager

»de øvrige kandidaters ekstremt ringe kvalitet, samt Keshas hidtidige præstationer« i betragtning. Han sagde, at Det demokratiske Parti traf en beslutning om IKKE at gøre et stort nummer ud af Keshas, af frygt for, at offentlig støtte til hendes standpunkter »ville øge hendes opbakning«, idet man erkender, at opbakningen til Obama blandt vælgerne er faldende. I stedet støttede en millionær, David Alameel, en ubetydelig person, som spenderede over 4 mio. dollars af egne midler på det demokratiske primærvalg i 2012, men alligevel blev nummer fire. Denne kilde sagde, at man satsede på Alameels villighed til at spendere enorme summer på annoncer med det formål at slå Rogers, selv om han aldrig nogen sinde har nævnt hende i sine annoncer. Han konkluderede, med en klukklat, at den strategi »ikke har virket før og heller ikke synes at virke denne gang.«

Der er imidlertid en refleksion af, hvor dominerende, Rogers' principielle standpunkt imod City of London-/Wall Street-finanssvindlerne og deres marionet Obama er, selv i Alameels kampagneannoncer, hvori han kommer med en vag kritik af Wall Street ved at sige, »vi må tage landet tilbage fra Wall Street«, men uden at fremlægge en plan for at gøre dette. En af de andre modstandere, advokaten Maxey Scherr fra El Paso, som stiller op som en anti-Ted Cruz[1]-populist, sagde til et publikum i San Antonio, i overværelse af Keshas, at, »Ulig Keshas kræver jeg ikke, at præsident Obama skal stilles for en rigsret (impeachment.)« Hun tilføjede dog en tydelig advarsel, idet hun sagde, at »hvis præsidenten handler i dette lands interesse, er jeg for ham. Hvis ikke, er jeg ikke for ham«, som af mange blandt tilhørerne blev opfattet som, at det betød, at hun, som mange Demokrater, i sin kampagne tog afstand fra den farlige Obama.

Med kun en uge tilbage før primærvalgene vil Rogers-kampagnen blive optrappet over hele staten samtidig med, at den vil fokusere på faren for en atomkrig, hvis Obama forbliver i embedet, samt nødvendigheden af at knuse Wall Street. I dag publicerede kampagnen en 30 sekunders annonce for at fastslå denne pointe. Annoncen, som vil køre hele ugen på kanaler i Houston og Dallas, fremstiller kandidaten, som siger følgende:

»Jeg er Keshas Rogers, kandidat til det amerikanske Senat. Barack Obama bringer dit og dine kæres liv i fare ved at omfavne afsættelsen af den ukrainske regering og støtte regulære nazister.

Dette kommer ikke som en overraskelse. Han støtter bailout (statslig bankredning) af de bankerotte Wall Street-banker, som støtter denne politik i Ukraine for at ødelægge Rusland, således, at banksterne kan stjæle landets ressourcer.

Stem på mig ved de demokratiske primærvalg for at stille Obama for en rigsret og knuse Wall Street.

Mit navn er Kesha Rogers, og jeg har autoriseret dette budskab.«

Lyndon LaRouche kommenterede her til morgen disse udviklinger, idet han sagde, »Jeg forventede at høre noget i denne retning. Selv totale idioter ('shitheads') indser, at en atomkrig er en alvorlig fare. Fortsæt ad samme spor, vi må få folk til at forstå, at Wall Street er deres fjende.«

(SI-Danmark vil følge op på rapporteringen af Kesha Rogers' spændende kampagne i USA i den kommende tid, i forbindelse med LaRouche-bevægelsens særdeles aktive kampagne for at få Obama smidt ud af Det hvide Hus, som den dødsensfarlige krigsmager, han er. –SI-red.)

USA: Mexicansk kommentator til Obama: Kom ikke tilbage; Vi vil have en JFK

26. feb. 2014 – USA: Mange borgere i vores nærmeste sydlige nabo ville hilse en impeachment (rigsretssag) velkommen. To dage efter, at Barack Obama besøgte Mexico, publicerede adskillige mexicanske aviser, inkl. det prominente, nationale dagblad *Reforma*, en kronik med den enkle overskrift: »Kom ikke tilbage!« Forfatteren, Manuel J. Jauregui, gennemgik en hel liste over, hvorfor »vi« mexicanere ikke længere kan udholde »omtalte Barry Obama.«

»Ud over at være god til at holde taler og svadaer, har hr. Obama været en dårlig præsident og en umådelig elendig, international leder: han har ikke forstand på økonomi; han har ikke forstand på verden, og derfor er de diplomatiske forbindelser med USA en katastrofe.«

Hans justitsminister har holdt udsalg i krænkelser af loven, skrev Jauregui. Holder, men støtte fra Obama, mørklagde våbenhandelen med tilnavnet 'Fast and Furious' ('de hurtige og rasende'), og bevæbnede visse narkokarteller i Mexico mod information, med det formål at bekæmpe andre.

Obamas regering har ikke skabt jobs og har »krænket forfatningen, idet han har misbrugt sin eksekutive magt ... Eftersom han var et hyper-hashhovede som ung (hvilket han selv indrømmer), har han støttet legaliseringen af marihuana i USA

og derved givet næring til narkohandelen.«

Han brugte mere tid på at spille golf i Mexico, end han gjorde på selve Mexico.

»Denne fyr har intet begreb om, hvad der skal til for at fremme relationer med os: Sammenlign præsident Kennedys 'Alliance for Fremskridt'-initiativ med, hvad denne herre siger og gør. Der er ingen sammenligning! Den mand forstår ingenting ud over basketball, Oprah (Winfrey) og golf, mere eller mindre. Han er en populist, demagog, imperialist, OVERFLADISK og uansvarlig ... «

[LaRouche udsender erklæring over radio, som går i luften over Washington, D.C.](#)

Nedenstående tekst er en erklæring over radio, der skal gå i luften over Washington, D.C.s mediemarked i ugen for nedtælling, 24.-28. februar. Erklæringen vil blive udsendt 20 gange på en betydningsfuld radiokanal.

»Mit navn er Lyndon LaRouche, og jeg er bekymret over den krise, vi står overfor. Vi har to kriser. Vi har en krise, som skyldes det interne sammenbrud af den amerikanske økonomi og de lidelser, som dette vil betyde. På den anden side befinder vi os på randen af en meget stor krig, en termonuklear krig, som, hvis den finder sted, kunne betyde udslettelsen af den menneskelige art, eller noget tilnærmelsesvis tilsvarende. Vi må fjerne præsident Barack Obama, for så længe, han sidder ved magten, og så længe, han udøver diktatorisk magt, tillader han ikke, at Kongressen vedtager love; han skaber dem selv. Han er en diktator. Vi må have ham fjernet fra embedet. Jeg er overbevist om, at hvis vi fjerner Obama fra embedet, vil vi se, at vi ikke får en termonuklear krig.«

Speaker:

Den amerikanske Kongres må stille Obama for en rigsret nu!

Denne annonce er betalt af Lyndon LaRouche Political Action Committee, www.larouhepac.com, og er ikke autoriseret af nogen kandidat eller noget kandidatudvalg.

New York Post: Obama er Wall Streets præsident

Gårsdagens New York Post[1] stiller spørgsmålet, hvorfor Wall Street opfører sig såret pga. Obamaregeringens såkaldte bankreformer, når Obama er deres præsident. Wall Street er virkelig, virkelig utilfreds med den præsident, de hjalp med at give os.

Forfatteren peger på de profitter, som Wall Street har fået ud af deres investering i to demokratiske præsidenter, med begyndelse i sammensværgelsen mod Bill Clinton, som førte til hans ophævelse af Glass-Steagall i 1999. Efter at Glass-Steagall endelig var død, tjente de bunker af penge, så mange, at de i 2007 havde tilstrækkelig tillid til deres evne til at forme reguleringspolitikken til, at de begyndte at omfavne det Demokratiske Partis præsidentielle frontløbere.

Da finansieringen fra Wall Street og lignende strømmede ind til præsidentkampagnen i 2008, stillede Lyndon LaRouche spørgsmålet i en artikel fra maj 2007, Spørg manden, hvem der ejer én[2], »Hvem ejer de førende kandidater, vi skal tage stilling til? Hvad findes der inden i indpakningen, som venter på at springe op, hvis en sådan kandidat skulle indtage Det hvide Hus?« Ifølge en rapport fra 2011 fra Sunlight Foundation's Influence Project, hældte Wall Street flere penge ind i præsident Barack Obama end i nogen anden politiker i løbet af de forudgående 20 år. Ved slutningen af kampagnen i 2008 havde Obama modtaget næsten 15,8 mio. dollars fra Goldman Sachs, Bank of America, JP Morgan Chase, Citigroup, UBS og Morgan Stanley. Desuden blev de reformer, som Wall Street havde klaget over, mest eftertrykkeligt Dodd/Frank-lovens Volcker-regel fra 2010, skrevet under forudsætningen 'ikke skade Wall Street'. Fjendtligheden over for Volcker-reglen er i det store og hele fingeret. Implementeringen af Volcker-reglen var en grund til fejring i 2010, da den blev fremstillet for at forhindre en afstemning i Senatet om et tillæg for at genindføre Glass/Steagall-loven fra 1933.

Dette taget i betragtning håner NY Post idéen om Barack Obama, der revser Wall Street, og hævder, at årsagen til krisen var ophævelsen af Glass-Steagall i 1999.

De skriver, »Da krisen ramte i efteråret 2008, gav Obama Republikanerne skylden

– uden så meget som et pip fra bankiererne om absurditeten i denne påstand. Og hvorfor skulle de også det? De havde tjent mange penge på Clintons ophævelse af Glass-Steagall.«

Afslutningsvis siger artiklen, at hvis individerne på Wall Street var helt ærlige [sic], ville de i det mindste påtage sig noget af skylden for at gøre Obama til vores præsident.

(Glass-Steagall)

[1] <http://nypost.com/2014/02/18/dont-cry-for-wall-street/>

[2] http://www.larouchepub.com/lar/2007/3417man_who_owns_one.html

[LaRouche: Få 10-12 Kongresmedlemmer med på impeachment inden midten af ugen!](#)

I betragtning af de omstændigheder, som USA og andre transatlantiske nationer står overfor, med en umiddelbart forestående økonomisk disintegration og termonuklear krig, er der intet så presserende som at få præsident Obama fjernet fra embedet, *nu*, erklærede den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche i sin diskussion i dag med LaRouchePAC Policy Committee Discussion[1] i dag. Han gik i detaljer: »Ti kongresmedlemmer, måske 12 (som går ind for impeachment) ville være tilstrækkeligt til at sætte tingene i gang. Og vi må tænke på, at når vi siger at få tingene i gang, så taler vi om i dag og onsdag, eller noget i den retning.«

Kongresmedlemmerne er vendt tilbage til deres distrikter i denne uge, og det amerikanske folk må træde i aktion. Medlem af Policy Committee Diane Sare påpegede, at Kongressen holdt pause, da Obama tog skridt til at bombe Syrien sidste år og kongressen, voldsomt kritiseret af deres vælgere, informerede Obama gennem et fælles brev om, at en bombing af Syrien ikke ville blive tolereret: Kongressen kan handle når de ikke er trådt sammen, i en nødsituation, når de er under tilstrækkeligt pres.

Kongressen er vendt tilbage til deres distrikter i en atmosfære, der er moden til at opfylde hr. LaRouches marchordre. Det er inden for de seneste dage blevet klart, at nogle personer i de konservative republikaneres rækker har besluttet at gennemtvinge en debat om impeachment, og mange personer blandt det demokratiske partis kongresmedlemmer kan rent privat, om end endnu ikke offentligt, ikke længere tilbageholde deres vrede over Obamas ødelæggelse af landet.

En spalte med titlen »Selvfølgelig skal han stilles for en rigsret (impeachment). Har vi en Kongres eller en flok sammenlængede slaver?«, som blev publiceret i *American Spectator* denne mandag, gav sit besyv med i denne debat. Forfatteren David Catron siger til republikanere, inklusive senator Ted Cruz, at det er totalt irrelevant at sige, at Repræsentanternes Hus ikke kan stille Obama for en rigsret, blot fordi demokrater i Senatet aldrig ville dømme ham. Det ville svare til, at en politibetjent så en lommetyv stjæle fra dig og nægtede at arrestere tyven, fordi en korrupt dommer måske ville lade ham gå fri.

Obamas »seriekrænkelser af Forfatningen« gør det til »en pligt for Repræsentanternes Hus at stille Obama for en rigsret«, skrev Catron. Han citerede den romerske Kejser Tiberius' afvisning af den »selviskhed og moralske fejhed, som havde tilladt Roms engang så magtfulde Senat at blive svækket for sin kraft: 'Disse mænd egner sig blot til slaver'. Hvis vore valgte repræsentanter i Kongressen ikke gør noget ved Obama, vil de af eftertiden blive bedømt lige så hånligt«, argumenterer Catron.

Kongresmedlem Tom Rice (R-SC) sagde til Washington-avisen *The Hill*, at han mener, at det republikanske »lederskab er ved at komme til den konklusion, at de ikke kan sidde uvirksomme hen, mens præsidenten rækker ud efter denne enorme magt.« Sådan er det endnu ikke. Rice selv undviger stadig det store opgør og arbejder i stedet for sit lovforslag H.RES. 442, »Stands dette grådige præsidentskab«, som vil have, at Republikanernes Hus »anlægger en civilretssag i Byretten for Columbia-distriktet som en klage for anerkendelsessøgsmål og fagedforbud« pga. adskillige tilfælde af den eksekutive grens magtbrynde.«

Hvorfor lægge sag an, når 104 kongresmedlemmer, som er medunderskrivere af dette lovforslag, burde satse på impeachment?

[1] <http://larouhepac.com/node/29867>

[LaRouche ser fare til marts – Nedtælling til atomkrig – Kræver impeachment nu](#)

Følgende artikel er publiceret i Executive Intelligence Review (EIR), 7. februar 2014.

2. februar 2014 – Med fare for, at en atomkrig skal bryde ud i perioden fra nu og frem til marts måned, sagde Lyndon LaRouche i sit webcast den 31. januar, at den afgørende handling, der med størst sandsynlighed vil køre dette britiske mål af sporet, er fjernelsen af den britiske agent Barack Obama fra embedet gennem en impeachment (rigsretssag). Det er den strategiske kendsgerning, der overtrumfer alle andre såkaldte spørgsmål.

Efter en fremlæggelse af LaRouches argument, tilføjer vi de allerede indlysende årsager til, at denne præsident har gjort sig fortjent til omgående impeachment.

»Når man taler om denne slags ting, skal man ned til, især nu, hvor vi befinder os ved et punkt, hvor hele USA er i fare; vi befinder os ved et punkt, hvor vi befinder os på randen af ... inden for en periode, som jeg med nogen rimelighed kan skønne, [vil være] mellem nu og frem til en gang i marts: Vi forbereder nu, på verdensplan, en global, termonuklear krig. Krigen skal udkæmpes, og er forberedt til at blive udkæmpet, som en termonuklear krig, og den termonukleare krig er planlagt til at udkæmpes, og forberedes til at blive udkæmpet, mellem på den ene side det transatlantiske område, og det eurasiske område.«

»Det man ser her, på kanten af Rusland, man ser konflikt, og konflikten er faktisk forspillet til en planlagt, snarlig termonuklear krig. En termonuklear krig, der er planlagt til at blive udkæmpet på en ene side med saudiernes hjælp osv., en krig, der skal udkæmpes som en termonuklear krig, fra begyndelsen, mellem de transatlantiske magter, som i virkeligheden i det væsentlige er en imperial, britisk magt; og på den anden side Eurasien, ikke kun Rusland, ikke kun Kina, Indien osv.«

»Og midt i det hele har man et skænderi, en terroristoprustning, der i virkeligheden er blevet bygget op siden de oprindelige krige i Tjetjenien i det nordlige Kaukasus. Og området omkring det nordlige Kaukasus er stadig centret. Og krigen der udkæmpes af hvem? Af Nazister! For nazi-regimet, med samtykke fra briterne, tog SS (Spilna Sprava, Fælles Sag, -red.) og lignende styrker, der er rekrutteret fra det område, og gjorde dem til permanente nazister. De interne protestgrupper i dag, er i virkeligheden en nazi-organisation; dens insignier er stadig baseret på den tid, da forældrene til disse familier alle var nazister. Så derfor har man altså Det britiske Imperium, der bruger nazister imod Rusland. Og USA er, under dette præsidentskab, medskyldig i hele den beskidte affære.«

»Spørgsmålet er altså derfor: Vi har nu udsigt til en global, termonuklear krig. Parterne er, på den ene side, det transatlantiske område – USA osv., og Vesteuropa; på den anden side, det slaviske område, især Rusland, Ukraine er faktisk involveret i dette; Kina, en stormagt; Indien, en stormagt. Og derfor har man disse to områder af planeten, som nu er bevæbnet, og i gang med at mobilisere, og i gang med at spille de indledende før-krigs-spil, med at tage sigte: Vi er nu ved det punkt, hvor den virkelige krig er begyndt. Den virkelige termonukleare krig er begyndt med diverse handlinger for at forberede denne krig. Vi befinder os i en kortvarig nedtælling fra nu og frem til sandsynligvis en gang i begyndelsen af marts, på hvilket tidspunkt en termonuklear krig under de aktuelle omstændigheder vil indfinde sig.

Spørgsmålet er så, hvordan vi forhindrer det i at ske? Der er to ting, jeg må sige på dette punkt: Det første er, fjern Obama fra præsidentembedet. Han er en løgner, han er en skidt fyr, han er i virkeligheden en agent for fjenden, og hvad han ellers er: Måske er han bare en bombe. Men vi ved, at han er – han er uduelig. Træk Obama ud af præsidentembedet gennem en impeachment – og alle forudsætningerne for en impeachment, en summarisk impeachment, eksisterer. Hvis han blev fjernet, så er det mit gæt, at ved at frigøre den britiske kontrol, repræsenteret af Obama, fra USA's regering, ville man faktisk skabe en situation, hvor andre reaktioner ville opstå, og USA ville nægte at gå ind i en termonuklear krig. Så længe Obama er i stand til at fortsætte i sin rolle som USA's lederskab, har vi kurs mod en termonuklear krig med gensidig ødelæggelse.«

»Derfor, enhver, der prøver på at bevare Obama i præsidentskabet – han er ikke virkelig den, den kontrollerer, men det er Det britiske Imperium. Men for at tæmme det amerikanske folk ind i en tilstand af dumhed, skal de tro, at denne abekat – og han er en abekat, grundlæggende set, for så vidt angår politik – så længe de tror, at han er præsidenten, at han står for præsidentens autoritet, er vi i fare for en virkelig, termonuklear krig. Hvis han bliver impeached, som han burde blive – faktisk ville den tale, vi netop har hørt i denne uge, være en

fremragende årsag til hans impeachment, en af de bedste: Han har i fuld nøgenhed afsløret, hvor uduelig han er i embedet. Smid ham ud af embedet! Stil ham for en rigsret. Han er et bæst, han er ikke et menneskeligt væsen!«

»Men lad os nu se på, hvad det andet problem er, en anden side af dette. De fleste mennesker, borgere i USA, og generelt set også i Europa, med enkelte undtagelser her og der, har ingen forståelse af princippet om krig. Hvad får man? De siger, 'den-og-den vil slås mod den-og-den.' Hvad, mener man en boksekamp? En brydekamp? Er det, hvad man taler om? Måske med knive, måske med kugler? Måske med en håndgranat eller to? Men det er ikke strategi! Det er sindssyge. «

»Så derfor, så længe folk tror, at krig, og det at gå i krig mod en modstander, er at spille den slags taktiske spil, som en gadekrig, der er udvidet – de har ingen som helst forståelse for, hvad strategi er! Og de fleste mennesker, med undtagelse af top-militærfolk og et par andre mennesker i verden, har en meget, næsten inkompetent – de er ikke nogen MacArthur! Douglas MacArthur var en virkelig tænker! Og vi har haft folk, der var virkelige officerer, virkelige kommandører, og de forstod strategi. Men strategi er ikke nødvendigvis krigsførelse. Krig vil bryde ud for at blive til et spørgsmål om strategi.«

»Den måde, hvorpå vi organiserer den menneskelige art er som helhed; eller det plejede det at være. Der er visse dele af planeten, som var relativt isolerede områder – transport og andre ting af den art. Man ville få den alvorligste krig, hvor der var store vandringer af folk til hest. Og på denne måde kunne man udvide det område, som faktisk ville blive et strategisk område. Men i større dele var kommunikationssystemet sådan, at man havde meget ringe strategiske relationer med forskellige territorier på planeten. Tag for eksempel tilfældet med Europa og Asien, Eurasien som sådan, og sammenlign med det, der blev de amerikanske lande. Der var næsten ingen strategisk signifikant relation hen over Atlanterhavet, og ved visse dele af Stillehavet, det samme.«

»Det, der skete med det moderne samfund og befolkningernes bevægelighed – nu er verden som helhed blevet et cockpit til potentiel krigsførelse. Og under disse omstændigheder bliver spørgsmålet om strategi en militær strategi. Samtidig bliver strategi en økonomisk strategi, ikke kun en militær strategi. Det bliver en økonomisk strategi og en kulturstrategi: Hvordan nationer handler med hinanden, hvordan de indgår aftaler, hvordan de kommunikerer, hvordan de har en længerevarende effekt i kommunikationer med hinanden. Ethvert territorium på Jordens overflade, som har denne form for integritet, er globalt, er strategisk. Hvis der er et område af verden, der ikke har forbindelser uden for det begrænsede område, er der også strategi, men det er ikke global strategi; det er

dog stadigvæk strategi. Og strategi er ikke hensigten om krig. Strategi kan føre til krig, inden for en kontekst om krig.«

Men derfor må vi se på processen som et strategisk spørgsmål. Pointen er, at hvis præsidenten for USA blev fjernet fra embedet nu, ville tilfældet sandsynligvis blive, at ved at fjerne denne fyr fra at være et instrument for præsidentens magt, ville man pludselig se proppen blive taget af truslen om termonuklear krig. For folk i almindelighed ønsker ikke at blive myrdet i en global stegeekspedition af en termonuklear krig.«

»Og kendsgerningen er, at folk derude, vort folk, ikke forstår dette. De er derfor dumme nok, eller fortumlede nok til, at så længe de tror, de er nødt til at lære at arbejde med vores præsident, har vi kurs mod termonuklear krig. Så hvis nogen siger 'Strategi er, hvordan vi har tænkt os at vinde krigen' – strategi er, hvis man forstår det, og har nogen hjerne i det hele taget, strategi er ikke at få en krig. Strategi er at ændre relationerne mellem nationerne over hele planeten, og i alle områderne på planeten, på en sådan måde, at man får en politik for økonomi snarere end en politik for folkemord. Og pointen er, at når man konfronterer folk, så konfronterer man dem med kendsgerningen om, hvad strategi virkelig betyder, som de stakkels fyre aldrig rigtig har forstået. Og når de først får et begreb om, hvad strategi virkelig er, vil de ikke tillade, at krig opstår.

[USA: Flyveseddel fra LaRouchePAC for at standse nedtællingen til termonuklear krig uddelt over hele USA: At være eller ikke være](#)

Det er spørgsmålet, som enhver mand og kvinde og ethvert barn på denne planet må tage stilling til i løbet af de næste 20 dage, for Barack Obamas fortsatte forbliven i Det hvide Hus betyder, at vi befinder os under nedtælling til termonuklear krig.

Lyndon LaRouche udtrykte med stor veltalenhed det egentlige spørgsmål, som vi hver især konfronteres med i dette øjeblik, på sit webcast 7. februar, som handlede om udødelighed, som mennesker konfronteres med i perioder med store

krige:

» ... den menneskelige organisme har to afgørende punkter. Det ene er den menneskelige hjerne; det andet er det menneskelige sind. Det menneskelige sind er et produkt af den noetiske proces, der indvirker på hjernen. Når man derfor dør (som menneske), hvis man er en forsker, så er man død. Man er gjort tavs; ens organisme fungerer ikke længere. Men når man ser på tilfældet Max Planck, eller Albert Einstein, Nicolaus Cusanus, eller Brunelleschi, Kepler og Leibniz, ser man processen med at opdage [videnskabelige] principper!«

»Hvad sker der, når vi dør, hvis man er et kreativt menneske, og man så dør: man bliver det, man kalder udødelig; for det, man har gjort, er, at man har givet andre omkring sig oplevelsen af at gøre opdagelser.«

Hvis denne krig får lov at bryde ud pga. af den manglende fjernelse af Obama fra embedet gennem impeachment (rigsretssag), hvad ville da være meningen med dit liv, eller de store videnskabsmands liv, som vi nævnte ovenfor?

Hele det anglo-hollandske finanssystem og monetære system er bankerot uden håb om redning. Denne disintegrationsproces er nu nået frem til en sammenbrudsfase, hvor Federal Reserve forsøger at nedskalere den hyperinflationsskabende politik, der blev vedtaget tilbage i 2007 og fortsat med uformindsket styrke i form af et orgie af »kvantitative lempelser«. Endnu mens Federal Reserve forsigtigt er begyndt at »aftrappe« de 85 mia. dollars om måneden, som gives som bailout (redningspakke) til de største og mest sårbare banker på Wall Street og i Europa, har et tilbageslag, med kapitalflugt væk fra de spirende markeder, allerede sat ind. I sidste uge advarede en medarbejderrapport fra Den internationale Betalingsbank (BIS) om de farlige konsekvenser af denne omvendte flugt af gearet kapital i sikkerhed i den amerikanske dollar. En tidligere IMF-rapport advarede om, at gældsættelsen i den avancerede sektor er den største i 200 år. Alt dette er tegn på hele det globale finanssystems snarlige undergang, et eksplosivt kollaps, som vil slå til med mest ødelæggende kraft i det transatlantiske område.

Der er denne umiddelbart forestående sammenbrudskrise, som er den primære drivkraft mod generel krig. De anglo-hollandske[1] kredse i London, på Wall Street og i de øvre rangklasser af det britiske royale establishment er totalt hensynsløst besluttet på at beholde deres magt under dette kollaps, og de ser krig som deres bedste chance.

Situationen i Ukraine, hvor embedsmænd fra Obamas regering som Victoria Nuland åbenlyst støtter de neo-nazistiske arvtagere efter Hitler-kollaboratøren Stepan

Bandera, udgør den mest dramatiske trussel på grænsen til Rusland, men den er ikke den eneste. Der er terrortruslerne mod Rusland, som kommer via Tjetjenien og Dagestan, for ikke at tale om den syriske situation, der bliver værre for hver dag, der går, og hvor Obama anerkender en invasionshær, hvis basis udgøres af al-Qaeda, som en oppositionsbewægelse.

Obamas fjernelse fra magten gennem impeachment er den eneste, sikre måde til tage denne nedtælling til atomkrig af bordet. At Barack Obama indtager Det hvide Hus betyder, at briterne har fingeren på aftrækkeren, der kan udløse atomkrig. Han må omgående fjernes fra embedet, og den originale Glass/Steagall-lov fra Franklin Roosevelts tid må genindføres, som for bestandig vil gøre Obamas Wall Street og hans London-kontrollører bankerot.

Ring til dine kongresmedlemmer og senatorer i dag og kræ, at Obama fjernes gennem impeachment nu, med det formål at tage en termonuklear Tredje Verdenskrig af bordet. Uddel denne flyveseddel og øvrige dokumentation fra LaRouchePAC.com websiden til naboer og venner, og få også dem til at ringe til Kongressen!

Vi forhindrede Obama i at angribe Syrien; vi kan fjerne ham gennem impeachment nu.

[1] Det britiske Imperium

[Paradigmeskifte: Fred gennem Udvikling](#)

KAMPAGNEAVIS NR. 15, FORÅR 2013

[Download \(PDF, Unknown\)](#)